

Wersja z dnia 27.01.2017 r.

Propozycja procedury GIODO wypracowana przez Zespół do spraw reformy prawa ochrony danych osobowych w Unii Europejskiej powołany Zarządzeniem nr 20/2016 Generalnego Inspektora Ochrony Danych z dnia 8 lipca 2016 r. – stan prawny na 27 stycznia 2017 r. Propozycja uwzględnia unormowania zawarte w projekcie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 1183).

Dokument ten ma charakter roboczy i będzie sukcesywnie uzupełniany o dodatkowe regulacje.

Komentarz do art. 5 projektu.

Taka regulacja wymagałaby uzupełnienia art. 15 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718, z późn. zm.) o unormowanie dotyczące rozstrzygania sporów tego rodzaju przez Naczelny Sąd Administracyjny.

Komentarz do art. 16 projektu.

Materiał w zakresie postępowania kontrolnego zostanie przedstawiony w późniejszym terminie.

DZIAŁ I PRZEPISY OGÓLNE

Art. 1.

Organem nadzorczym w rozumieniu art. 51 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 199 z 04.05.2016 r., str. 1), zwane dalej: „RODO”, jest Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, zwany dalej „organem”.

Art. 2.

1. Postępowania przed organem są prowadzone na podstawie przepisów niniejszej ustawy oraz wskazanych w ustawie przepisów ustawy z dnia 16 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23, z późn. zm.), zwanej dalej „KPA”.
2. Ilekroć w stosowanych w postępowaniach prowadzonych przez organ przepisach KPA mowa jest o organie administracji publicznej, w rozumieniu niniejszej ustawy jest nim organ, o którym mowa w art. 1.

Art. 3.

Postępowanie przed organem jest jednoinstancyjne.

Art. 4.

1. W związku z prowadzonymi postępowaniami organowi przysługuje prawo dostępu do informacji niejawnych w rozumieniu ustawy z dnia 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1167).
2. Zasady dostępu personelu organu do informacji niejawnych regulują przepisy ustawy, o której mowa w ust. 1.

Art. 5.

Spory o właściwość między organem a organami administracji publicznej rozstrzyga Naczelny Sąd Administracyjny.

Art. 6.

W postępowaniach przed organem stosuje się art. 33 KPA, przy czym pełnomocnikiem strony w tych postępowaniach mogą być także organizacje, o których mowa w art. 80 ust. 1 RODO.

Art. 7.

1. Organizacja społeczna może w sprawie dotyczącej innej osoby występować z żądaniem:
 - 1) wszczęcia postępowania,
 - 2) dopuszczenia jej do udziału w postępowaniu,jeżeli jest to uzasadnione celami statutowymi tej organizacji i gdy przemawia za tym interes społeczny.
2. Organ, uznając żądanie organizacji społecznej za uzasadnione, postanawia o wszczęciu postępowania z urzędu lub o dopuszczeniu organizacji do udziału w postępowaniu. Na

postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania lub dopuszczenia do udziału w postępowaniu organizacji społecznej służy skarga do sądu administracyjnego.

3. Organizacja społeczna uczestniczy w postępowaniu na prawach strony.
4. Organ, wszczynając postępowanie w sprawie dotyczącej innej osoby, zawiadamia o tym organizację społeczną, jeżeli uzna, że może ona być zainteresowana udziałem w tym postępowaniu ze względu na swoje cele statutowe, i gdy przemawia za tym interes społeczny.
5. Organizacja społeczna, która nie uczestniczy w postępowaniu na prawach strony, może za zgodą organu przedstawić temu organowi swój pogląd w sprawie, wyrażony w uchwale lub oświadczeniu jej organu statutowego.

Art. 8.

1. Organ obowiązany jest załatwiać sprawy bez zbędnej zwłoki.
2. Przed upływem trzech miesięcy od dnia wszczęcia postępowania, o którym mowa w art. 12 organ obowiązany jest poinformować osobę, której dane dotyczą, o postępach lub efektach rozpatrywania jej skargi.
3. Załatwienie sprawy w postępowaniu, o którym mowa w art. 12, powinno nastąpić nie później niż w ciągu sześciu miesięcy, a sprawy szczególnie skomplikowanej, zwłaszcza wymagającej podjęcia czynności, o których mowa w rozdziale VII RODO - nie później niż w ciągu dwunastu miesięcy od dnia wszczęcia tego postępowania.
4. Do terminów określonych w przepisach poprzedzających nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa dla dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo z przyczyn niezależnych od organu.

Art. 9.

1. Stronie służy prawo do wniesienia do organu ponaglenia, gdy nie załatwiono sprawy w terminie określonym w art. 8 ust. 3 lub gdy postępowanie jest prowadzone przewlekłe.
2. Ponaglenie zawiera uzasadnienie.
3. Organ rozpatruje ponaglenie w terminie czternastu dni od dnia jego doręczenia.
4. W przypadku stwierdzenia, że sprawa nie została załatwiona w terminie lub stwierdzenia przewlekłości postępowania organ wyjaśnia przyczyny zaistnienia takiego stanu, informując o tym stronę, i niezwłocznie załatwia sprawę.

Art. 10.

Do postępowań przed organem stosuje się przepisy art. 4, 5 § 2 pkt 1, 3 i 5, art. 6-7, 8-8a, 9-12, 14 § 1, 16 § 2, 24, 26 § 1, 28-30 § 1-3, 32, 34, 38-48, 50-58 KPA.

DZIAŁ II POSTĘPOWANIE PRZED ORGANEM

Art. 11.

1. Organ, jeżeli uzasadniają to okoliczności sprawy, bez wszczynania postępowania, o którym mowa w art. 12, może wystąpić do podmiotu w indywidualnych sprawach dotyczących ochrony danych osobowych (postępowanie wstępne).

2. Organ kieruje wystąpieniem, o którym mowa w ust. 1, w oparciu o wniesione do niego podanie w rozumieniu art. 63 § 1 i 2 KPA. W wystąpieniu organ zawiera dane wnoszącego podanie, chyba że zawarcie takich danych uznaje za nieuzasadnione.
3. Organ przekazuje kopię wystąpienia, o którym mowa w ust. 1, wnoszącemu podanie.
4. Podmiot, do którego zostało skierowane wystąpienie, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany ustosunkować się do tego wystąpienia na piśmie w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.
5. W przypadku nieudzielenia odpowiedzi na wystąpienie w terminie określonym w ust. 4, organ wszczyna postępowanie, o którym mowa w art. 12.
6. W przypadku otrzymania odpowiedzi na wystąpienie:
 - 1) organ wszczyna postępowanie, o którym mowa w art. 12 – jeżeli uznaje odpowiedź za niewystarczającą,
 - 2) organ informuje podmiot, do którego zostało skierowane wystąpienie oraz wnoszącego pismo o braku potrzeby wszczęcia postępowania, o którym mowa w art. 12, przy czym wnoszącemu pismo przekazuje kopię odpowiedzi na wystąpienie.
7. Jeżeli wnoszący podanie nie zgadza się ze stanowiskiem organu o braku potrzeby wszczęcia postępowania może żądać wszczęcia postępowania na podstawie art. 12.

Art. 12.

1. Postępowanie wszczyna się na żądanie osoby, która ma w tym interes prawny lub z urzędu.
2. Wszczęcie postępowania następuje w drodze postanowienia. Postanowienie to jest niezaskarżalne.

Art. 13.

1. Organ wydaje postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania, gdy:
 - 1) żądanie, o którym mowa w art. 12, zostało wniesione przez osobę niebędącą stroną,
 - 2) z innych uzasadnionych przyczyn postępowanie nie może być wszczęte.
2. Organ może wydać postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania, gdy żądanie, o którym mowa w art. 12, jest w sposób oczywisty nieuzasadnione lub nadmierne.
3. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 1 i 2, służy skarga do sądu administracyjnego.

Art. 14.

1. Organ, na wniosek lub z urzędu może, w drodze postanowienia, w niezbędnym zakresie ograniczyć prawo wglądu do materiału dowodowego załączonego do akt sprawy, jeżeli udostępnienie tego materiału groziłoby ujawnieniem tajemnicy przedsiębiorstwa, jak również innych tajemnic podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów.
2. Na postanowienie wydane na podstawie ust. 1 przysługuje skarga do sądu administracyjnego.
3. Wniosek o ograniczenie prawa wglądu do materiału dowodowego składa się wraz z uzasadnieniem oraz wersją dokumentu niezawierającą informacji objętych ograniczeniem, o którym mowa w ust. 1, ze stosowną adnotacją.
4. Jeżeli wniosek nie spełnia wymagań określonych w ust. 3, organ wzywa wnioskodawcę do jego uzupełnienia w wyznaczonym terminie. W przypadku nieprzedłożenia w wyznaczonym terminie wersji dokumentu, o której mowa w ust. 3, wniosek pozostawia się

bez rozpoznania.

5. Stronom oraz podmiotom zainteresowanym udostępnia się materiał dowodowy niezawierający informacji objętych ograniczeniem, o którym mowa w ust. 1, ze stosowną adnotacją.

Art. 15.

W postępowaniu, o którym mowa w art. 12, organ może zwrócić się do inspektora ochrony danych wyznaczonego przez administratora lub podmiot przetwarzający o udzielenie informacji w kwestiach związanych z przetwarzaniem danych przez tego administratora lub przez ten podmiot przetwarzający. Informacja taka stanowi dowód w postępowaniu.

Art. 16.

W postępowaniu, o którym mowa w art. 12, mogą być prowadzone czynności kontrolne, o których mowa w art. ...

Art. 17.

1. Kto, będąc obowiązany do osobistego stawienia się mimo prawidłowego wezwania nie stawiał się bez uzasadnionej przyczyny jako świadek lub biegły albo bezzasadnie odmówił złożenia zeznania, wydania opinii, okazania przedmiotu oględzin albo udziału w innej czynności urzędowej, może być ukarany przez organ przeprowadzający dowód karą porządkową do 2500 zł. Na postanowienie o ukaraniu służy skarga do sądu administracyjnego.
2. Organ może na wniosek ukaranego, złożony w ciągu siedmiu dni od daty doręczenia postanowienia o ukaraniu, uznać za usprawiedliwioną nieobecność lub odmowę zeznania, wydania opinii albo okazania przedmiotu oględzin i uchylić karę porządkową. Na odmowę uchylenia kary porządkowej służy skarga do sądu administracyjnego.

Art. 18.

1. O postanowieniu w sprawie zawieszenia albo podjęcia postępowania organ zawiadamia strony.
2. W przypadku zawieszenia postępowania na żądanie strony lub jednej ze stron organ pouczy je o treści przepisu art. 98 § 2 KPA.
3. Na postanowienie w sprawie zawieszenia postępowania albo odmowy podjęcia zawieszzonego postępowania służy skarga do sądu administracyjnego.

Art. 19.

Zawieszenie postępowania wstrzymuje bieg terminów przewidzianych w ustawie.

Art. 20.

1. Organ załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.
2. Decyzje rozstrzygają sprawę co do jej istoty w całości lub w części.

Art. 21.

1. Decyzja zawiera:
 - 1) oznaczenie organu;
 - 2) datę wydania;
 - 3) oznaczenie strony lub stron;
 - 4) powołanie podstawy prawnej;
 - 5) rozstrzygnięcie;
 - 6) uzasadnienie faktyczne i prawne;
 - 7) podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego pracownika organu upoważnionego do wydania decyzji lub, jeżeli decyzja wydana została w formie dokumentu elektronicznego – kwalifikowany podpis elektroniczny;
 - 8) pouczenie o dopuszczalności wniesienia skargi oraz o wysokości wpisu od skargi, o możliwości ubiegania się przez stronę o zwolnienie od kosztów albo o przyznanie prawa pomocy.
2. Uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa.
3. Można odstąpić od uzasadnienia decyzji, gdy uwzględnia ona w całości żądanie strony. Nie dotyczy to decyzji rozstrzygających sporne interesy stron.

Art. 22.

1. Organ jest związany decyzją od chwili jej doręczenia.
2. Wykonalność decyzji organu następuje z chwilą jej doręczenia.
3. Decyzja organu w zakresie kary administracyjnej jest wykonalna z upływem terminu do jej zaskarżenia do sądu administracyjnego.

Art. 23.

Stronie w terminie miesiąca od dnia doręczenia decyzji organu służy skarga do sądu administracyjnego. Skargę składa się za pośrednictwem organu.

Art. 24.

1. W przypadku wniesienia od decyzji organu skargi do sądu administracyjnego, organ przekazuje ją wraz z odpowiedzią oraz aktami sprawy do sądu administracyjnego, w terminie 3 miesięcy od dnia wniesienia skargi.
2. Jeżeli organ uzna skargę za zasadną w całości, może – nie przekazując sądowi akt oraz odpowiedzi na skargę – uchylić zaskarżoną decyzję i wydać nową decyzję, o czym bezzwłocznie powiadamia każdą ze stron, przesyłając im tę decyzję. Od nowej decyzji stronom przysługuje skarga do sądu administracyjnego.
3. Przed uchyleniem decyzji na podstawie ust. 2, organ może również, w uzasadnionych przypadkach, przeprowadzić dodatkowe czynności zmierzające do wyjaśnienia zarzutów podniesionych w skardze do sądu administracyjnego.

Art. 25.

1. Organ może z urzędu lub na żądanie strony prostować w drodze postanowienia błędy pisarskie i rachunkowe oraz inne oczywiste omyłki w wydanych przez ten organ decyzjach.
2. Organ wyjaśnia w drodze postanowienia na żądanie organu egzekucyjnego lub strony wątpliwości co do treści decyzji.
3. Na postanowienie w sprawie sprostowania i wyjaśnienia służy skarga do sądu administracyjnego.

Art. 26.

1. W toku postępowania organ wydaje postanowienia.
2. Postanowienia dotyczą poszczególnych kwestii wynikających w toku postępowania, lecz nie rozstrzygają o istocie sprawy, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.
3. Postanowienie, które może być zaskarżone do sądu administracyjnego, doręcza się stronie wraz z pouczeniem o dopuszczalności wniesienia skargi oraz uzasadnieniem faktycznym i prawnym.

Art. 27.

Do postanowień stosuje się odpowiednio przepisy art. 21 ust. 2-3 i art. 25 ustawy oraz art. 105, 111, 112 KPA.

DZIAŁ III. ADMINISTRACYJNE KARY PIENIĘŻNE

Art. 28.

1. Organ nakłada administracyjne kary pieniężne oprócz lub zamiast środków, o których mowa w art. 58 ust. 2 lit. a)–h) oraz j) RODO.
2. Przez administracyjną karę pieniężną rozumie się określoną w ustawie sankcję o charakterze pieniężnym, nakładaną przez organ, w drodze decyzji administracyjnej, w następstwie naruszenia prawa polegającego na niedopełnieniu obowiązku albo naruszeniu zakazu ciążącego na osobie fizycznej, osobie prawnej albo jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

Art. 29.

1. Administracyjne kary pieniężne wobec podmiotów niebędących organami publicznymi i podmiotami publicznymi nakłada się na podstawie i warunkach określonych w art. 83 RODO.
2. Równowartość w złotych wyrażonych w euro kwot, o których mowa w art. 83 RODO, oblicza się w złotych według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w tabeli kursów na dzień 28 stycznia każdego roku, a w przypadku gdy w danym roku Narodowy Bank Polski nie ogłasza średniego kursu euro w dniu 28 stycznia – wg średniego kursu euro ogłoszonego w najbliższej po tej dacie tabeli kursów NBP.

Art. 30.

Administracyjne kary pieniężne wobec organów publicznych i podmiotów publicznych nakłada się na podstawie i warunkach określonych w przepisach poniższych.

Art. 31.

1. Przez organy publiczne, o których mowa w art. 30, rozumie się podmioty wskazane w art. 5 § 2 pkt 3 KPA.
2. Przed podmioty publiczne, o których mowa w art. 30, rozumie się podmioty wskazane w art. 9 pkt 1-9 oraz 12 - 14 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych. (Dz. U. z 2016 r. poz. 1870, z późn. zm.).

Art. 32.

Decydując, czy nałożyć administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 30, oraz ustalając jej wysokość, organ zwraca w każdym indywidualnym przypadku należytą uwagę na:

- 1) charakter, wagę i czas trwania naruszenia przy uwzględnieniu charakteru, zakresu lub celu danego przetwarzania, liczby poszkodowanych osób, których dane dotyczą, oraz rozmiaru poniesionej przez nie szkody;
- 2) umyślny lub nieumyślny charakter naruszenia;
- 3) działania podjęte przez administratora lub podmiot przetwarzający w celu zminimalizowania szkody poniesionej przez osoby, których dane dotyczą;
- 4) stopień odpowiedzialności administratora lub podmiotu przetwarzającego z uwzględnieniem środków technicznych i organizacyjnych wdrożonych przez nich na mocy art. 25 i 32 RODO;
- 5) wszelkie stosowne wcześniejsze naruszenia ze strony administratora lub podmiotu przetwarzającego;
- 6) stopień współpracy z organem nadzorczym w celu usunięcia naruszenia oraz złagodzenia jego ewentualnych negatywnych skutków;
- 7) kategorie danych osobowych, których dotyczyło naruszenie;
- 8) sposób, w jaki organ nadzorczy dowiedział się o naruszeniu, w szczególności, czy i w jakim zakresie administrator lub podmiot przetwarzający zgłosili naruszenie;
- 9) jeżeli wobec administratora lub podmiotu przetwarzającego, których sprawa dotyczy, zostały wcześniej zastosowane w tej samej sprawie środki, o których mowa w art. 58 ust. 2 RODO – przestrzeganie tych środków;
- 10) wszelkie inne obciążające lub łagodzące czynniki mające zastosowanie do okoliczności sprawy.

Art. 33.

Jeżeli administrator lub podmiot przetwarzający narusza umyślnie lub nieumyślnie w ramach tych samych lub powiązanych operacji przetwarzania kilka przepisów RODO, całkowita wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 30, nie przekracza wysokości kary za najpoważniejsze naruszenie.

Art. 34.

Naruszenia przepisów dotyczących obowiązków administratora i podmiotu przetwarzającego,

o których mowa w art. 11, 25-26, 28 –39 RODO podlegają administracyjnej karze pieniężnej, o której mowa w art. 30, w wysokości do 1 000 000 złotych.

Art. 35.

Naruszenia przepisów dotyczących:

- 1) podstawowych zasad przetwarzania, w tym warunków zgody, o których to zasadach i warunkach mowa w art. 5, 6, 7 oraz 9 RODO;
 - 2) praw osób, których dane dotyczą, o których mowa w art. 12–22 RODO;
 - 3) wszelkich obowiązków wynikających z prawa państwa członkowskiego przyjętego na podstawie art. 86-89 RODO;
 - 4) nieprzestrzegania nakazu, tymczasowego lub ostatecznego ograniczenia przetwarzania lub zawieszenia przepływu danych orzeczonego przez organ na podstawie art. 58 ust. 2 RODO lub niezapewnienia dostępu skutkującego naruszeniem art. 58 ust. 1 RODO;
- podlegają administracyjnej karze pieniężnej, o której mowa w art. 30, w wysokości do 2 000 000 złotych.

Art. 36.

Nieprzestrzeganie nakazu orzeczonego przez organ na podstawie art. 58 ust. 2 RODO podlega na mocy art. 30 administracyjnej karze pieniężnej w wysokości do 2 000 000 złotych.

Art. 37.

Do postępowania, o którym mowa w art. 12, stosuje się przepisy art. 62-66, 67-74, 75-79, 80-82, 83 § 1-3, 84-86, art. 97-100, 102-103, art. 105 – 106, 111-112, 124, art. 189 e, 189g § 1 i 3, 189h-189j, 189k § 1 p. 1, 2 i 4 KPA.

DZIAŁ IV. POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Art. 38.

Do postępowań przed organem stosuje się przepisy działów VII i VIII KPA, art. 262, 265 oraz art. 268a KPA.

Art. 39.

1. Organ może pobrać opłatę wynikającą z kosztów administracyjnych w wysokości od 250 do 1000 złotych, gdy żądanie, o którym mowa w art. 12, jest w sposób oczywisty nieuzasadnione lub nadmierne, w szczególności ze względu na swą powtarzalność.
2. Opłatę nakłada się w drodze postanowienia, na które służy skarga do sądu administracyjnego.
3. Opłatę uiszcza się na rachunek bankowy organu wskazany w Biuletynie Informacji Publicznej.

Art. 40.

1. Jeżeli strona nie wpłaciła należności tytułem opłat i kosztów postępowania, które zgodnie z przepisami powinny być uiszczone z góry, organ wyznaczy jej termin do wniesienia

tych należności. Termin ten nie może być krótszy niż siedem dni, a dłuższy niż czternaście dni.

2. Jeżeli w wyznaczonym terminie należności nie zostaną uiszczone, podanie podlega zwrotowi lub czynność uzależniona od uiszczenia należności zostanie zaniechana.
3. Na postanowienie w sprawie zwrotu podania służy skarga do sądu administracyjnego.

Art. 41.

1. Do kosztów postępowania zalicza się koszty podróży i inne należności świadków i biegłych oraz stron w przypadkach przewidzianych w art. 56 KPA, a także koszty spowodowane oględzinami na miejscu, jak również koszty doręczenia stronom pism urzędowych.
2. Organ może zaliczyć do kosztów postępowania także inne koszty bezpośrednio związane z rozstrzygnięciem sprawy.

Art. 42.

1. Jednocześnie z wydaniem decyzji organ ustali w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.
2. Na postanowienie w sprawie kosztów postępowania osobie zobowiązanej do ich poniesienia służy skarga do sądu administracyjnego.

Art. 43.

W razie niewątpliwej niemożności poniesienia przez stronę kosztów i należności związanych z tokiem postępowania organ może ją zwolnić w całości lub w części od ponoszenia tych kosztów i należności.

DZIAŁ V. PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

Art. 44.

1. Sprawy niezakończony do dnia 25 maja 2018 r. prowadzi się na podstawie przepisów niniejszej ustawy, z zastrzeżeniem ust. 8.
2. Wszystkie czynności przeprowadzone w sprawach, o których mowa w ust. 1, pozostają skuteczne.
3. W przypadku wniesienia, na podstawie art. 21 ustawy, o której mowa w art. 46, wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, postępowanie wszczęte tym wnioskiem umarza się z mocy prawa z dniem 25 maja 2018 r.
4. W przypadku wniesienia zażalenia na postanowienie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, postępowanie wszczęte tym zażaleniem, umarza się z mocy prawa z dniem 25 maja 2018 r.
5. Stronę, która zainicjowała postępowania, o których mowa w ust. 2 albo ust. 3, organ poucza o prawie złożenia skargi do sądu administracyjnego.
6. Termin na wniesienie skargi w przypadku, o którym mowa w ust. 4, wynosi 3 miesiące od dnia doręczenia pouczenia.
7. Do czasu upływu terminu określonego w ust. 5 decyzja, od której strona złożyła wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, nie podlega wykonaniu.
8. Postępowania prowadzone na podstawie rozdziału VI ustawy, o której mowa w art. 46, umarza się z mocy prawa z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 45.

Administratorzy bezpieczeństwa informacji zarejestrowani do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy w ogólnokrajowym, jawnym rejestrze administratorów bezpieczeństwa informacji prowadzonym na podstawie art. 46c ustawy, o której mowa w art. 46, z mocy prawa stają się inspektorami ochrony danych.

DZIAŁ VI. PRZEPISY KOŃCOWE.

Art. 46.

Traci moc ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 922).

Art. 47.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 25 maja 2018 r.